

*Facing the Mirror / Medusa*Falcone & Pierre Liebaert

13 Octobre > 11 Novembre 2017

Les expositions *Facing the Mirror* et *Medusa*, s'attachent à questionner la relation que l'artiste entretient au réel et à sa représentation au travers des thématiques universelles du regard et du miroir.

L'installation *Facing The Mirror* de Falcone (white cube), se construit autour d'une peinture monumentale d'un noir profond. Dans le travail de Falcone le noir n'est pas totalement néant, il contient son double et son inverse: la lumière. Ici, il réfléchit et déforme l'espace d'exposition et le spectateur. Celui-ci fait face à son reflet, son spectre obscur et son image niée. Au cœur de cette négation se joue la dissolution de la figure tant picturale qu'humaine. Bien qu'abstraite, la toile révèle dans sa substance le fantôme de la peinture classique et de l'Histoire de l'Art qui semble hanter l'artiste depuis ses débuts. Pour sa nouvelle exposition chez Archiraar, Falcone s'immisce au creux de la peinture et de ses prémices : l'Homme confronté à lui-même, à ses peurs et à la nécessité de leur donner forme. Devenant ainsi le support d'une question essentielle, ce tableau ne montre rien parce que nous nous y voyons; il constitue une limite entre un monde et un autre, entre le réel et l'abstrait qui nous gouverne. Medusa est cette figure qui ne peut être regardée frontalement sous peine de se brûler. Son antre se trouve aux confins du monde, hors de portée de la vue des Hommes. Mais ce qui se dérobe au regard requiert un jour de s'y confronter.

L'exposition *Medusa* (black cube), œuvre commune du peintre Falcone et du photographe Pierre Liebaert invite à franchir le voile qui nous préserve de la nudité du réel. Sublime mais mortelle, Medusa rassemble les contraires, réunit la douleur et l'extase, le tragique et le beau. A son image, tant vivante que destructrice, Naples constitue un paradoxe fascinant qui a dressé le décor de création des deux artistes. Au fondement de leur production, une collecte effrénée de documents: photographies de peintures, documents récoltés sur internet ou encore des clichés pris par Pierre Liebaert sur place. Fouiller, accumuler, consommer les images qui les fascinent, autant pour exulter leurs pulsions les plus inavouables que pour approcher la grâce. Là où la photographie éprouve le chaos, la peinture y appose un filtre, prête un sens au désordre. L'horreur est débarbarisée, la pureté est souillée; dès lors l'image s'humanise, les sujets apparaissent plus proche de nous. Puiser dans le chaos peut s'avérer d'une fécondité surprenante, l'existence étant générée du néant. Medusa incarne cette force primordiale que nous devons rencontrer, non pas de face mais par sa représentation. Réfléchir ce qui nous brûle les yeux et de ces plaies surgira la lumière.

Falcone (1990 - Italie) et Pierre Liebaert (1990 - Belgique) se sont rencontrés à Bruxelles.

Partageant les mêmes obsessions et cauchemars, il leur est devenu rapidement évident qu'ils devaient croiser leur pratique. Durant l'été 2016, ils ont pris la décision de s'installer à Naples pour développer un nouveau projet à quatre mains. Un extrait de ce projet commun a déjà été exposé durant l'exposition Braakland au Musée de la Photographie d'Anvers (FoMu).

Facing the Mirror / Medusa

Falcone & Pierre Liebaert

13 Oktober > 11 November 2017

De exposities Facing the Mirror en Medusa draaien om de verhouding van de kunstenaar tot de realiteit, en de representatie daarvan aan de hand van universele thema's over onze blik en spiegels.

De installatie Facing The Mirror van Falcone (white cube) is opgebouwd rond een monumentaal schilderij van een diep zwart. In het werk van Falcone is het zwart niet het totale niets, het bevat zijn dubbelganger en zijn tegengestelde: het licht. Het weerspiegelt en vervormt de expositieruimte en de toeschouwer. Deze wordt geconfronteerd met zijn reflectie, zijn duistere schaduw en zijn genegeerde beeltenis. In het hart van deze ontkenning speelt zich de ontbinding van de afbeelding (en het personage) af, zowel picturaal als menselijk. Zelfs in zijn abstractie onthuld de sluier in zijn stof de geest van de klassieke schilderkunst en de kunstgeschiedenis die de kunstenaar vanaf het begin lijkt te achtervolgen. Voor zijn nieuwe expositie bij Archiraar dringt Falcone door tot het hart van het schilderij en zijn eerste stadia: de mens geconfronteerd met zichzelf, met zijn angsten en de noodzaak die vorm te geven. Het wordt daarmee de drager van een essentiële vraag: het schilderij toont niets omdat wij enkel onszelf zien. Het creëert een grens tussen de ene wereld en een andere, tussen de realiteit en het abstracte dat ons beheerst. Medusa is de mythische persoon die je doet verstenen als je het waagt haar in de ogen te kijken. Haar hol bevindt zich op het einde van de wereld, ver buiten het blikveld van de mens. Maar zelfs wie zich aan elke blik onttrekt, zal daarmee een confrontatie met de ander of uiteindelijk zichzelf toch niet kunnen ontlopen.

De expositie Medusa (black cube) is een samenwerking tussen schilder Falcone en fotograaf Pierre Liebaert, en nodigt uit om de sluier op te lichten die ons zowel beschermt tégen als afschermt ván de naaktheid en de realiteit. Verheven maar sterfelijk verenigt Medusa tegenstellingen, brengt zij verdriet en extase, het tragische en schoonheid, samen. De stad Napels, die net als Medusa zowel een zeer levendig als destructieve kant heeft, vormt met die fascinerende paradox het perfecte creative decor voor het werk van beide kunstenaars. Het hart van 'Medusa' wordt gevormd door een ongebreidelde verzameling documenten: foto's van schilderijen, documenten opgediept op het internet, en ook foto's die door Pierre Liebaert ter plekke zijn genomen. De beelden die hen fascineren: ze betasten ze, ze stapelen ze op, ze verslinden ze - zowel uit onstilbare lust, als om dichterbij hun schoonheid te komen. Daar waar de fotografie de chaos beproeft, legt de schilderkunst er een filter overheen, geeft het betekenis aan de wanorde. De verschrikkingen worden getemperd, puurheid loopt vlekken op: vanaf het moment dat het beeld menselijker wordt, komen de onderwerpen dichterbij. Putten uit de chaos kan een verrassende vruchtbaarheid opleveren, het iets dat uit het niets ontstaat. Medusa is de incarnatie van die oerkracht die wij moeten trotseren, niet frontaal, maar via haar afbeelding.

Falcone (1990 - Italië) en Pierre Liebaert (1990 - België) hebben elkaar in Brussel ontmoet.

Omdat ze dezelfde obsessies en nachtmerries deelden, was het voor hen snel duidelijk dat ze eens zouden moeten samenwerken. Tijdens de zomer van 2016 hebben ze het besluit genomen om zich in Naples te vestigen om samen een nieuw project te ontwikkelen. Een onderdeel van dat gemeenschappelijke project is al tentoongesteld tijdens de expositie Braakland in het Fotomuseum in Antwerpen (FoMu).